

álnosť a politickú angažovanosť nielen doktorskej dizertačnej práce, ale aj celkovej činnosti dizertanta ako vyhranenej vedeckej osobnosti. Vyzdvihla marxistický prístup k spracovanej problematike, pôvodnosť a významný prínos záverov, ku ktorým dizertant dospel a v neposlednom rade súčasnú aktuálnosť témy.

Na záver priebehu obhajoby komisia dospela jednoznačne k záveru, že predložená práce "Právne postavenie občana na Slovensku v období dualizmu a za buržoáznej ČSR" vyhovuje zo všetkých stránok požiadavkám, ktoré sa kladú na doktorské dizertačné práce v zmysle platných predpisov. Jednomyseľne odporúčala, aby bola doc. Bianchimu udelená hodnosť doktora právnych vied.

Ovečková

Zemfel profesor Michail Andrejev

Bulharská a s ní i celá socialistická právni historiografie utrpela ťažkou ztrátou. 30. května 1978, v plném rozkvětu tvůrčích sil, zemřel v Sofii na následky dopravní nehody jeden z nejvýznamnějších bulharských právních historiků, profesor Michail Nikolov Andrejev.

V Bulharsku, i za jeho hranicemi byl profesor Andrejev znám jako vynikající odborník a výborný pedagog, člověk, který celý svůj život zasvětil právní vědě a výchově mladých právníků. I v Československu, k němuž měl obzvlášť vřelý vztah, podložený pracovní i osobně (jeho syn u nás úspěšně vystudoval matematicko-fyzikální fakultu a pracuje dnes jako vysokoškolský učitel v Sofii), měl profesor Andrejev celou řadu obdivovatelů a přátel. Při své poslední návštěvě Prahy v r. 1975, kdy se aktivně účastnil na mezinárodní právněhistorické konferenci "Vznik a vývoj socialistického práva", byl poctěn členstvím v předsednictvu konference a přednesením úvodního slova za všechny zahraniční delegace.

Michail Nikolov Andrejev se narodil 30. listopadu 1911 v Sofii. Po ukončení studií na sofijské právnické fakultě pracoval řadu let jako soudce. Od roku 1946 přechází k vědecko-pedagogické práci na právnické fakultě v Sofii, zprvu jako soukromý docent, od roku 1949 jako řádný docent římského práva. V roce 1951 byl jmenován řádným profesorem římského práva a od roku 1953 přednáší též dějiny bulharského státu a práva. Řadu let vedl katedru dějin bulharského státu a práva a římského práva. Působil též jako proděkan sofijské právnické fakulty.

Velmi rozsáhlá a mnohostranná je vědecká činnost profesora Andre-

jeva. Je autorem více než 80 monografií, učebnic, studií a článků, které byly publikovány jak v Bulharsku, tak i v zahraničí. Jeho výborná učebnice římského práva soukromého se v Bulharsku dočkala postupně pěti vydání. Široký rozhled v této oblasti prokazují i jeho početné dílčí studie, jako např. Římský občanský proces (1948), Rozvod v klasickém římském právu (1954), Pozemkové vlastnictví v nejstarším právu římském (1959) aj.

Profesor Andrejev se intenzívně věnoval i problematice dějin bulharského státu a práva. Více než dvě desetiletí požíval i v tomto oboru v Bulharsku nejvyšší autority. Výsledky svého vědeckého bádání na tomto poli vtělil do prací jako jsou např.: K otázce obyčejového práva v Bulharsku v období tureckého feudalizmu (1955); Smluvní obyčejové právo v bulharských zemích v posledních desetiletích tureckého jha a zvláště po Krymské válce (1956); K otázce bulharského trestního a procesního práva před a po přijetí křesťanství (1966); Byzantské právo a balkánské státy ve středověku (1972). V centru jeho pozornosti však po celou dobu zůstával Zákon sudnýj ljudem, jak o tom svědčí zejména tyto studie: Zákon sudnýj ljudem, problém jeho původu a podstaty (1958); Zákon sudnýj ljudem, nové výklady a teorie o jeho původu (1964); Zákon sudnýj ljudem (1968). V posledních letech své činnosti se opět začal velmi mnoho věnovat otázkám bulharského obyčejového práva. Jakožto první výsledek tohoto svého obnoveného zájmu o tento významný problém opublikoval v roce 1976 práci "Výzkumy obyčejového práva ve středověkém bulharském státě - období prvního bulharského státu".

Společně s profesorem Dimitrem Angelovem je zesnulý autorem kapitálního díla "Dějiny bulharského feudálního státu a práva", které bylo v Bulharsku vydáno celkem čtyřikrát. Druhé bulharské vydání této knihy bylo též přeloženo do ruštiny a vydáno v SSSR v roce 1962. Sám profesor Andrejev je kromě toho autorem učebnice "Dějiny bulharského státu a práva v letech 1878 - 1918", která byla též vydána několikrát.

Celému tomuto rozsáhlému dílu profesora Andrejeva vtiskla nesmazatelně pečeti sama osobnost autora, člověka nesmírně pracovitého, postupujícího vždy a všude se systematickostí a důsledností skutečného vědce. Přitom přes svou vysokou odbornou erudici, která z něj při každém setkání přímo vyzařovala, vystupoval zesnulý vždy jako člověk vzácně skromný, který si své významné postavení nevydobył ničím jiným, než vahou svého díla.

Profesor Michail Andrejev, vynikající vědec a oblíbený pedagog, již není mezi námi. Jeho žáci a přátelé, v Bulharsku i v zahraničí, ho však nikdy nezapomenou.

Malý st.